

De stadswoning van interieurarchitecte Lene Van Look bewijst dat je op een kleine oppervlakte grootse ruimtes kan creëren. Het geheim? Een zee van licht en een oase van groen.

Emilie Lachaert, foto's Geert Van de Velde

“Dit huis is in de jaren twintig gebouwd door edelsmid Raymond Ruys”, vertelt Lene Van Look. “Die woonde in Wilrijk en had een juwelenzaak in de Sint-Jorispoort in Antwerpen. Hij kocht een Minerva en had een chauffeur die hem elke dag naar z'n zaak bracht. Hij liet dit pand initieel bouwen om zijn auto te stallen en te laten onderhouden. Er was ook een smeerput. Enkele jaren later bouwde hij vooraan een verdieping boven de garage: dat werd de woning voor de chauffeur.” Toen Lene het pand kocht, werd het gebruikt als opslagruimte. “Dat het een moeilijk, niet zo evident verbouwingsproject was, trok me wel aan. Ik zit zelf in de branche, dus ik zag de mogelijkheden. Toch was het puzzelen om dit pand zo aantrekkelijk mogelijk te maken, om op de beperkte oppervlakte iets ruimtelijks te creëren. Bovendien wilde ik niet graag aan de straatkant wonen. Ik ben een kind van de buiten en wil 's avonds buiten van daglicht kunnen genieten. En ik wilde geen inkijk in mijn leefruimte.” “Achteraan was er oorspronkelijk enkel een benedenverdieping. Maar de chauffeurswoning vooraan was

te klein om te wonen. Ik heb op het platte dak achteraan dus een extra verdieping gebouwd.” In dit nieuwe deel voorzag Lene in een woonkamer met mezzanine en een patio die het oude en nieuwe gedeelte verbindt en mooie doorzichten biedt.

Bomen op het dak

De patio met schaduwtuin zorgt ervoor dat de aanpalende ruimtes, de woonkamer, de keuken en de badkamer een maximum van daglicht binnenkrijgen. Vooraan op het dak van de woning legde Lene een terras aan, waar ze van 's middags tot 's avonds van de zon geniet.

Het huis werd bij de verbouwing helemaal gestript. “Zelfs het dak ging eraf”, vertelt ze. “Het werd tot in zijn karkas, de ruwbouw, gezet en weer opgebouwd. Dat was nodig, want het moet heel wat kunnen dragen. Op het dakterras groeien nu immers grote bomen, zoals een boom met winterappels en twee leibomen met sierperen.”

Voor de grote raampartijen rond de patio koos Lene dubbel glas in metalen frames. Het hoge raam in de woonkamer is een echte blikvanger. Bij mooi weer staan de grote glazen deuren open en vormen de living en schaduwtuin één geheel. Tijdens

Borduurwerk

“Ik hou van een artisanale toets. Het kamerscherm met borduurwerk in mijn slaapkamer is zo'n stuk waar het vakmanschap uit spreekt. Zo zorgvuldig gemaakt.”

Kleine chauff met een

Gevel met initialen

In de gevelbekroning kan je nog de initialen van de bouwheer, Raymond Ruys of RR, ontwaren. Beneden, waar vroeger de garage was, huist nu het kantoor van Lene.

Woonfiche

Wie? Lene Van Look (44 jaar), interieurarchitecte en bouwcoördinator
Wat? Verbouwing van een rijhuis uit 1925 en aanleg van een daktuin
Waar? Antwerpen
Terrein? 80 m²
Bewoonbare oppervlakte? 80 m²
Interieurarchitect? www.lenevanlook.be
 Op 27 mei neemt Lene Van Look deel aan de Vlaamse Renovatiedag. Je kan haar verbouwproject dan bezoeken.

feurswoning groen hart

CHECK!

➤ ons bezoek vloog er zelfs een vogel per abuis de woonkamer in. Voor het raam van de slaapkamer vooraan opteerde Lene voor monumentglas. Dat is mondgeblazen dun glas dat past bij de stijl van de gevel. In het nieuwe deel plaatste ze een gerecupereerde houten plankenvloer die perfect aansluit op die in het oude gedeelte. Oud en nieuw, antiek, vintage en modern lijken in dit interieur moeiteloos te versmelten. Lene: "Wat mijn stijl typeert? Ik grijp altijd terug naar klassieke technieken op het gebied van schrijnwerkerij, maar hedendaags vertaald. Ik hou van warme materialen, zoals hout, en ik breng graag een artistieke inslag in een interieur."

Do

"De daktuin. Die heeft veel geld gekost, maar ik ben heel blij dat ik die heb. Anders zou ik het in de zomer te klein vinden om hier te wonen."

Don't

"De metalen frames van de ramen vragen veel onderhoud en schilderwerk. Of ik ze opnieuw zou steken? Wellicht zou ik nu helemaal anders verbouwen, moderner."

Zetel voor hanengevechten

"Mijn sofa is heel klassiek. Hij bestaat uit donzen kussens waar je heerlijk in wegzakt. Ik moet ze elke avond opkloppen. De lage rode zetel erbij fungeert dan als salontafel. Oorspronkelijk was dat een zetel die bij hanengevechten werd gebruikt. Ik hou ervan om van alles te mixen in mijn interieur. Een interieur moet een ziel hebben en groeit in de loop der tijd."

Magazijntrap

De wenteltrap die je in de woonkamer naar het bureautje en dakterras boven leidt, is een oude trap die Lene uit een magazijn haalde. Ze liet die op maat zagen, zandstralen en verroesten zodat hij een doorleefde look kreeg.

Cubex-keuken

"De keuken haalde ik uit een bijkeuken in een pand in Antwerpen. Het is een Cubex-keuken, met een originele tablet en kraan erbij. Ik plaatste er een nieuw gasfornuis naast."

Zonnige daktuin

De daktuin is een oase van groen midden in de stad. Lene geniet er van 's middags tot 's avonds van de zon.

Lichtkunst

In het plafond van de traphal integreerde Lene kleurrijk glas in de lichtkoepel. Het lichtspel vormt een soort kunstwerk op de muur van de kleine hal.

Vintage bureau

"Het bureautje is een Pastoe-meubel. Vroeger werkte ik hier, nu is mijn kantoor op de benedenverdieping. Het schilderij is een werk van Hildebrand, een Belg."